

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Tema: "Geloof as ongemak"

Lesing 1: 2 Konings 2:1,2 en 6-14 (1953)

¹ EN toe die HERE Elía in 'n storm na die hemel sou opneem, het Elía met Elísa uit Gilgal uitgegaan.

² En Elía het vir Elísa gesê: Bly tog hier, want die HERE stuur my na Bet-el. Maar Elísa het gesê: So waar as die HERE leef en u siel leef, ek sal u nie verlaat nie! En hulle het na Bet-el afgegaan.

⁶ En Elía sê vir hom: Bly tog hier, want die HERE stuur my na die Jordaan. Maar hy sê: So waar as die HERE leef en u siel leef, ek sal u nie verlaat nie! En hulle twee het gegaan.

⁷ En vyftig man van die profete-seuns het geloop en op 'n afstand eenkant gestaan, terwyl hulle twee by die Jordaan staan.

⁸ Toe neem Elía sy mantel en rol dit op en slaan op die water; en dit is na weerskante verdeel, sodat hulle twee op droë grond deurgegaan het.

⁹ En nadat hulle deur was, sê Elía vir Elísa: Begeer wat ek vir jou moet doen, voordat ek van jou af weggeneem word. En Elísa antwoord: Laat dan tog 'n dubbele deel van u gees op my kom.

¹⁰ En hy sê: Jy het 'n harde saak begeer. As jy my sien wanneer ek van jou af weggeneem word, laat dit dan so met jou wees. Maar so nie, dan sal dit nie wees nie.

¹¹ En terwyl hulle aldeur loop en spreek, kom daar meteens 'n wa van vuur met perde van vuur wat skeiding tussen hulle twee maak; en Elía het in die storm na die hemel opgevaar.

¹² En Elísa het dit gesien en geroep: My vader, my vader, wa van Israel en sy ruiters! En toe hy hom nie meer sien nie, het hy sy klere gegryp en dit in twee stukke geskeur.

¹³ DAARNA tel hy die mantel van Elía op wat van hom afgeval het, en hy draai om en gaan op die wal van die Jordaan staan;

¹⁴ en hy neem die mantel van Elía wat van hom afgeval het, en slaan op die water en sê: Waar is die HERE, die God van Elía, ja, Hy? En toe hy op die water slaan, is dit na weerskante verdeel, en Elísa het deurgegaan.

Lesing 2: Lukas 9:51-62 (1953)

⁵¹ EN toe die dae van sy opneming nader kom, het Hy sy aangesig gerig om na Jerusalem te reis,

⁵² en boodskappers voor Hom uit gestuur; en hulle het vertrek en in 'n dorp van die Samaritane gekom om vir Hom klarigheid te maak.

⁵³ En hulle het Hom nie ontvang nie, omdat Hy na Jerusalem op reis was.

⁵⁴ En toe sy dissipels, Jakobus en Johannes, dit sien, sê hulle: Here, wil U hê ons moet sê dat vuur van die hemel afdaal en hulle verteer, soos Elía ook gedoen het?

⁵⁵ Maar Hy draai Hom om en bestraf hulle en sê: Julle weet nie van hoedanige gees julle is nie;

⁵⁶ want die Seun van die mens het nie gekom om die mense se lewe te verderf nie, maar te red. En hulle het na 'n ander dorp vertrek.

⁵⁷ EN terwyl hulle op reis was, sê iemand op die pad vir Hom: Here, ek sal U volg, waar U ook mag gaan!

⁵⁸ Toe sê Jesus vir hom: Die jakkalse het gate en die voëls van die hemel neste, maar die Seun van die mens het geen plek waar Hy sy hoof kan neerlê nie.

⁵⁹ En Hy sê aan 'n ander een: Volg My. Maar hy antwoord: Here, laat my toe om eers my vader te gaan begrawe.

⁶⁰ En Jesus sê vir hom: Laat die dooies hul eie dooies begrawe; maar gaan jy en verkondig die koninkryk van God.

⁶¹ En 'n ander een het ook gesê: Here, ek sal U volg, maar laat my eers toe om afskeid te neem van die wat in my huis is.

⁶² En Jesus antwoord hom: Niemand wat sy hand aan die ploeg slaan en agtertoe kyk, is geskik vir die koninkryk van God nie.

Broodjies vir die Pad

Religion that offers a faith that is well-mapped is very appealing, But biblical narratives offer a faith that is just the opposite.

Elisha insists that he will not leave Elijah, although he has no clear understanding of where this journey will take him or what risks it might entail. In three different encounters, Luke shows that those who wanted to follow Jesus did not fully appreciate at the time they made the decision the tough choices that might be required or even the significance of their ultimate destination, Jerusalem. The journey of faith in biblical narratives provides little information about travel conditions, no guarantees for one's comfort, and not even the certainty of a final, safe, destination. Yet, there is still something irresistible at work.

John Caputo's passionate, intellectually intense *The Prayers and Tears of Jacques Derrida: Religion Without Religion*, (written when Caputo was on the faculty of that Philadelphia university in the Augustinian tradition, Villanova), concludes that Derrida's life's work leads to a "Jewish Augustinianism." which means "trembling and uncertainty are our constant companions."

Caputo continues: "The passion [for God] is the only permanence, and the only peace we have is the assurance that things will never settle peacefully into place." "The restless passion for God, Derrida's love of 'my God,' is meant to set things loose, to set them free, open-ended, Vogelfrei and 'distinerrant,' ... sent without destiny, who knows where." "For to center everything on a passion for God, to my passion for God, to dream the dream of my God, to say yes, yes to my God, to my passion for God, is to be drawn back into a still deeper decentering and questionability." "What do I love when I love the impossible? By what am I inflamed in this passion for God? By what madness am I driven when I am given without return? For what do I call when I call for justice? By what am I called when I am called by justice? What do I desire when I desire my God? What do I love when I love my God." (pp 332-333).

Biblical faith is peripatetic, nomadic, restless, 'homeless,' seeking, discontent, but it offers participation in "the dream of my God." When Elisha declared, "I will not leave you," and journeyed with the Lord's prophet, he inherited the prophet's mantle and found himself participating in the same mighty acts of God from long

ago for his generation. Luke's story makes it unmistakably clear that following Jesus does not entail the usual comforts and does not dwell on the past. It is always on the look out not for a place to finally rest but undertakes the journey which is life itself.

<http://sacraconversazione.blogspot.com/2010/06/proper-8-year-c.html>

“Waarom is jy so stil?”, vra die persoon aan die ander kant van die tafel.

“Dit lyk of jy myle hiervandaan is.”

Gemaklik is dit beslis nie, want die stilte kry nie ‘n definitiewe dialoog nie en moet in die meeste gevalle sy eie lyne skryf. Die stilte moet probeer sin maak van onderspeelde liggaamstaal en niks-seggende gesigsuitdrukkings. Dit word die persoon wat die kerswas en rooiwijn-vlekke op ‘n tafeldoek moet uitwas na ‘n partytjie:

kerswas op ‘n tafeldoek

hy het met my gepraat asof hy my ken
 maar hy het nie
 ek het hom geantwoord asof ek hom ken
 maar ek het nie
 almal het nader aan mekaar gestaan om beter te hoor
 maar niemand het nie
 hy het die glas na sy mond gelig om sy dors te les
 maar dit kon nie
 sy het om verskoning gevra omdat sy verkeerd gehoor het
 maar sy het nie
 ‘n kelner het nog ‘n kers aangesteek om die tafel te verlig
 maar dit het nie
 ‘n groepie vriende het opgestaan om te gaan dans
 ander het woordloos gekyk
 na die spiraal kersrook en dansers
 ‘n glas het omgeval
 mense het vars lug gaan soek
 dit was nou die tyd vir oogkontak
 maar niemand wou vir mekaar kyk nie
 mansbaadjies om vroueskouers
 en ‘n motorlig wat oor die tafels dans
 hy het na haar gekyk asof hy haar wou leer ken
 maar hy kon nie
 sy het na hom gedraai asof sy iets wou sê
 maar sy het nie
 die stilte was die heel eerste gas
 ook die laaste wat vertrek het
 en toe elke gas die nag instap
 wou niemand erken dat hulle die stilte hoor nie
 maar hulle het geweet hulle het

<http://versindaba.co.za/2013/06/13/wicus-luwes-as-jy-stilte-op-jou-pad-kry-praat-dit-dood>

Brood vir die Pad

Filosofen en teologen VU in „uitzonderlijk gesprek”

Cees Jan Smits

**Is God het volmaakte wezen, of eigenlijk juist heel menselijk?
 En hoe kunnen we dat weten? Vandaag kruisten teologen en**

filosofen van de Vrije Universiteit in besloten verband de degens. „Een vrij uitzonderlijke gebeurtenis”, aldus organisator dr. Rik Peels.

De filosoof en theoloog aan de Vrije Universiteit in Amsterdam zette de bijeenkomst op om ruimte te bieden aan het gesprek over verschillende godsbeelden. Volgend jaar zal er een publieksbijeenkomst volgen, maar vandaag was het debat alleen toegankelijk voor medewerkers van de faculteiten godgeleerdheid en wijsbegeerte en van de Protestantse Theologische Universiteit (PThU). De godsbeelden van die medewerkers blijken soms behoorlijk van te verschillen, zelfs als men lid is van dezelfde kerk.

Er komt steeds meer aandacht voor argumenten voor het bestaan van God. Niet iedereen is daar blij mee.

„De afgelopen decennia zien we een sterke opleving van argumenten voor het bestaan van God en voor de redelijkheid van geloof in God. Deze beweging is met name geïnspireerd door christelijke filosofen uit Amerika.

Voor velen kwam dit onverwacht, omdat men ervan uitging dat zulke argumenten achterhaald waren. Men hield het erop dat God alleen uit de Bijbel kenbaar is en Zich daarin toont als een dynamische God, Die bijvoorbeeld berouw toont en andere emoties. Soms daalt Hij zelfs af tot de aarde om dingen te weten te komen.

Zowel filosofen als sommige systematische theologen stellen nu echter weer dat God het hoogste Wezen is, almachtig, alwetend en volkomen goed. Bovendien menen ze dat er, ook buiten Gods openbaring in de Bijbel om, goede redenen zijn om in God te geloven. Bijvoorbeeld als oorsprong van de kosmos. Sommige theologen en zelfs christelijke filosofen hebben daar moeite mee en menen dat God alleen of vooral vanuit de Bijbel en Zijn geschiedenis met Israël gekend kan worden. Er zijn al jaren verschillen in godsbeeld en verschillende opvattingen over hoe we God kunnen kennen. Het is goed dat we nu bij elkaar gaan zitten en proberen alle opvattingen, vooronderstellingen en argumenten op tafel te krijgen.”

Wat verwacht u van het gesprek?

„Het gaat voorsnog om belangrijke, verschillende visies op wie God is en hoe we Hem kunnen kennen. Het zal daarom tijd kosten om erachter te komen waar deze verschillende visies op gebaseerd zijn. Maar we kennen elkaar als onderzoekers op persoonlijk vlak al goed, dus ik verwacht dat het gesprek zeker van de grond komt. Ik ben van plan na deze bijeenkomst een boek te redigeren over dit onderwerp met bijdragen van verschillende theologen en filosofen. Misschien zijn we dan zo ver dat we het onderwerp goed in kaart kunnen brengen. Ik hoop dat we tot een synthese komen.”

En waar staat u zelf?

„Ik denk dat er veel bronnen zijn waaruit we God kunnen kennen. De Bijbel is er één van, maar niet de enige. Ook op basis van de geschiedenis, de natuur, de rede, onze eigen ervaring en de traditie van de kerk kunnen we God op het spoor komen. Ik ben voorheen wel onder de indruk geweest van atheïstische argumenten, maar ik ben er door onderzoek van overtuigd geraakt dat ze tamelijk zwak blijken te zijn.”

http://www.refdag.nl/kerkplein/kerknieuws/filosofen_en_theologen_vu_in_uitzonderlijk_gesprek_1_750382

wynandnel@iafrica.com 082 901 5877